

Να σας πω
την ιστορία μου...

Ένας σπόρος σταριού διηγείται...

Απόδοση: Μαθητές Εκπαιδευτηρίων
Δουραχάνης

Δουραχάνη 2023

...Πριν λίγους μήνες με άφησε ένας σπουρχίτης στην αυλή ενός σχολείου...

Ήρουν ζεστά ζεστά στην αγκαλιά της γης...

Όσπου ένα πρωί αντίκρισα για πρώτη φορά το φως του ήλιου.... και τους γείτονες...τα διπλανά φυτά...

Και τι φωνές!....

Παιδιά, πουλιά, γάτες και σκυλιά

μου κρατούσαν συντροφιά...

Κι όλο μεγάλωνα...

-Εί! ξύπνα μετακομίζεις...
Ήταν η φωνή από ένα φτυάρι
-Ο Αλέξης με κρατά και θα σε πάρουμε
από δω. Θα σε πάρει σε έναν κήπο με
λαχανικά... ετοιμάσου για νέους φίλους...

-Να φοβηθώ; Να ανησυχήσω; Δεν ήξερα τι να σκεφτώ...

Άρχισα να ησυχάζω όταν διαπίστωσα πόσο απαλά και γλυκά ακουμπούσε το φτυάρι γύρω μου.. προσεκτικά προσεκτικά να μην κόψει τις ρίζες μου και χαθεί η ζωή μου...

...για να δούμε που θα πάμε...

...σε λίγο άρχισε να μαζεύεται κόσμος...
...ήταν μαθητές του σχολείου...
...οι φωνές τους μου ήταν γνώριμες...
...τόρα έβλεπα τα πρόσωπά τους...
...με κοίταζαν με αγάπη...
...κι εγώ, να ξέρετε, σας αγαπώ...

...με έβαλαν σε ένα τελάρο...

...ευτυχώς πρόσεξαν να μη βγάλουν το χώμα
γύρω από τις ρίζες μου...

...ζω ακόμα....αν και ζαλίζομαι λίγο...

...και ήρθε η ώρα της αναχώρησης...τα άλλα φυτά γύρω μου κουνούσαν τα φύλλα τους αποχαιρετώντας με...

-Γεια σας καλοί μου φίλοι...τα πουλιά που ήταν στο διπλανό κυπαρίσσι περίμεναν να με συνοδέψουν...

-Μη φοβάσαι είμαστε μαζί σου...

...αισθάνθηκα να απογειώνομαι...να βλέπω τον κόσμο από ψηλά...για φαντάσου...

-θα το φυτέψουμε στον κήπο μας...άκουσα τα παιδιά να λένε στο δρόμο...

...φτιάσαμε σε έναν κήπο...τα κρεμμυδάκια μόλις είχαν φυτρώσει... τα καρότα το ίδιο...λίγο πιο κει στριμώχνονταν να με δουν τα παντζάρια με τα μαρούλια...οι ντομάτες τέντωναν τα κλαδιά τους να δείξουν τα λουλούδια τους...ήταν κι άλλα φυτά που δεν τα γνώριζα...όλοι κοιτούσαν με περιέργεια...

...αυτοί θα είναι οι νέοι μου συγκατοίχοι...
Άραγε θα με αγαπήσουν;

...και τότε είδα μια λακούβα δίπλα στα
κρεμμύδια και ανάμεσα σε δυο ροδακινιές...
κατάλαβα...εδώ θα ριζώσω...

...ένιωσα δυο χέρια να με πιάνουν απαλά και να
με σηκώνουν στον αέρα...με φυτεύουν...

...άρχισα να αισθάνομαι καλύτερα...οι ρίζες μου ήταν πάλι στο χώμα...κοίταξα με ενδιαφέρον γύρω μου...όλα καινούρια...

-Καλώς ήρθες! Άκουσα μια φωνή δίπλα μου. Ήταν η ροδακινιά...η πρώτη μου φίλη...

-Πρέπει να είσαι πολύ καλό φυτό για να σε συνοδέψουν τόσα παιδιά και τόσα πουλιά. Ότι χρειαστείς θα είμαι δίπλα σου...

...αισθανόμουν ανακούφιση...

...και δίψα... να είχα λίγο νερό...

Φαίνεται πως τα παιδιά με άκουσαν γιατί
σχεδόν αμέσως μου έριξαν μπόλικο νεράκι...

...οι ρίζες μου ρουφούσαν ρουφούσαν ασταμάτητα...

Τι ωραία!

...Τι ωραία που το αεράκι με κουνάει πέρα
δώθε... τα φύλλα μου χυαλίζουν...
τα στάχυα μου ωριμάζουν...
σε λίγο καιρό θα γίνουν σπόροι...
θέλω να τους πω πολλά...
όπως και σε σας καλοί μου φίλοι...
περιμένω πως και πως το Σεπτέμβρη...
...να ανταμώσουμε και να χαρούμε...